

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 6 frt — kr.
 Félévre 3 „ — „
 Negyedévre . . . 1 „ 50 „
 Egy hóra — „ 50 „
 Egyes szám ára 8 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
 (Nádosy-féle ház)
 hová az előfizetések és a lap
 szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szerdán és szombaton.**

Szerkesztői Iroda:
PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény inté-
 zendő.
 —
 Kéziratok vissza nem adatnak.
 —
Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek föl.
 Előfizetések elfogadtnak még
 valamennyi könyvkereske-
 désben.

Egyes számok kaphatók:

Waldinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (fő-utca), Hochrahn József és fia (Széchenyi-tér), Böhm Manó (fő-utca) papir- és könyvkereskedéseiben

Szent István.

(Z. V.) Évenként augusztus 20-án Magyarország hercegprimása — az idén annak helyettese — ünnepélyes körmenettel körülviszi az ország szívében a nemzet legdrágább ereklyéjét, Szent Istvánnak kilencz századon át sértetlen épségben fönmaradt jobb kezét. Az ország minden vidékéről a fővárosba özönlik a nép, hogy a magasztos ünnepen jelen legyen. És boldog az a szem, mely a szent jobbot láthatja, boldog az a halandó ajak, mely hálás, forró csókot lehelhet reá. Mert ez a kéz volt az, mely nyolczszázkilenczvenegy év előtt alapját veté meg a magyar királyságnak, s azóta kilencz hosszú századon át a nemzet szemében szimboluma volt a népboldogításnak.

De nemcsak a főváros ünnepel ma, a hol a szent ereklyét őrzik, hanem ünnepet ülnek ma, az első magyar király névünnepén mindenütt, a hol csak magyarul beszélnek és magyarul éreznek. Az ország minden templomában, a büszke, ragyogó dómoktól a legegyszerűbb falusi templomig szent misét tartanak a nagy király emlékének tiszteletére, s ország-szerte fölhangzik az ódon, százados ének: „Oh dicsőséges szent jobb kéz . . .”

Mert soha kéz nemzettel nagyobb jót nem tett, mint a szent királynak jutalmul az enyészettől megótt jobbja a magyar nemzettel. Az Árpádok karja emberfölötti küzdelmek árán megszerezte számunkra e vérrel áztatott földet, de hazává, állammá a szó legszebb és legigazabb értelmében, hol mint egy egységes nemzettest a polgári jogok és kötelességek arányos megosztása mellett, minden erőszak és jogtalanság ellen biztosítva élhetünk, Szent István tette az ő csodatévő és csodává lett jobb kezével.

Ki volt ez a csodálatos ember, hogy kilencz század homálya nem tudta csökkenteni az arczáról lesugárzó fényt, hogy szerető szívének jótékony melegét még most, századok múltán is érezzük? Bizonyára a nemzet legnagyobb jótévője, az Ur által a nemzet számára kirendelt apostol, kinek az ég által kiszabott föladata az volt, hogy sötétségben tévelygő alattvalóit a világosság felé vezesse, hogy őket nyomasztó, mely álmukból szebb valóra ébreszsze. Fölvilágosodott, rendkívüli szellem, ki belátta azt, hogy ha nemzete az európai államok közt számot akar tenni, föl kell vennie a kereszténységet s vele az európai civilizációt.

És az ég azokat, kiket nagy, rendkívüli föladatak megoldására szemel ki, erőt és tehetséget is szokott ehhez adni. Szent István egyike a legnagyobb politikai lángelméknek, kibén feddhetetlen jellem,

népe iránt melegen érző szív, politikai éleslátás és tapintat csodálatos módon voltak egyesülve. Tudta azt, hogy ő nemzetének, s nemzete Európának csak úgy imponálhat, ha fölveszi a királyi czimet, s ezért Kr. u. 1000-ben királylyá koronáztatta magát, miután előzőleg már befejezte a térítés munkáját. Nagy, nehéz munka, mely egy maga is elegendő lett volna arra, hogy a szent király nevét örökre föntartsa. Mert a ki vallást adott népének, az mindent adott neki. De a király nyugtalan, tette vágyó lelke nem állt meg a térítésnél. Hogy a vallást a nemzet számára biztosítsa, tiz püspökséget — köztük a pécsit — és öt benzés apátságot alapított.

Rendkívüli tapintatot, a messze jövőig kiható éleslátást tanusított e nagy szellem úgy a kereszténység fölvetésénél, mint királylyá kononáztatásakor. Nem a hozzá közelebb álló keleti, görög kereszténységet vétette föl nemzetével, hanem a nyugati egyház kebelébe tért, mert tudta, hogy ez nemcsak egy európaivá lenni akaró nemzethez legjobban illő vallás, hanem a civilizáció magvának hintője, a kulturának terjesztője. A királyi czimet és koronát pedig két nagy hatalom adományozhatta abban az időben: a német császár és a római pápa. A nagy király nem a német császárhoz fordult — mintha próféta lelke sejtette volna, hogy mily káros lehetne a messze jövőben nemzetére a német befolyás — hanem a római pápától kért koronát, de olyképen, hogy a magyar királyság mindig megóvhatta függetlenségét a római szentszék ellenében.

És a késő jövőendő igazolta a nagy lángész eljárását. Mert midőn a nemzet eltérve Szent István tradícióitól, illetéktelen befolyást engedett a német császárságnak, sőt német uralkodót választott: az mindig kárára volt. S hogy a haza az ekkor fölmerült ezernyi fenyegető vesz között végkép el nem veszett, az megint csak Szent Istvánnak köszönhető.

Mert midőn már fején ragyogott a Szilveszter-adta korona, midőn az államalapítás nagyszerű munkája be volt fejezve, hozzálátott annak megszilárdításához. A kornak megfelelő remek törvényeket hozott, szabályozta az alattvalók egymáshoz való viszonyát, rendezte a hadügyet s föllállította alkotmányunk védőbástyáit: a megyéket, melyek ellen most oly rút háborut folytat a szent király politikai érzékével nem bíró, annak magasztos intenczióit fölfogni képtelen utókor.

S hogy Szent István nem ephemer munkát végzett, hanem szilárd alapokra építette az államépületet, azt bizonyítja az a körülmény, hogy immár nyolczszázkilenczvenegy évig áll fön a magyar királyság,

a magyar állam. Száz véres háboru, ezer pusztító csapás, uralkodók gyengesége, kormányok éhhetetlensége nem tudta meg-ingatni. Él az és virágozik s hirdeti alapítójának nagyságát, dicsőségét.

Életében is benn van a szentek tragikumuma. Fejedelemsége első percztől másoknak élt, s önzetlenül részesíté nemzetét szerető, jóságos szíve melegében. Azon ritka emberek közé tartozik, kiknek egész élete küzdés egy eszméért. A már megszilárdított trónt egyetlen gyermekére, a szent életü Imre hercegre akarta hagyni, kit nagy föladataira lelkiismeretesen előkészített. A magyar Corpus Juris első kötete őrizi azon remek tanácsokat, miket a király fiának az uralkodásra vonatkozólag adott. Az újabb jogtörténelmi kritika kétségbe vonja ezek valódiságát, de legyen bár némely részük apokriph, annyi tény, hogy a nagyobb rész a szent királytól származik. Elképzelhetjük fájdalmát, midőn a sors egy csapással megsemmisíté legszebb reményeit, s ő ott állt fia koporsójánál, mint járműve szétszórt romjainál a hajótörött. A haza sorsa fölötti mély aggodalom, a nehéz gond csakhamar irba is vitte őt, s meghalt, hogy örökké éljen.

Ez vázlatos, de hű képe a nagy királynak, kinek emlékét holnap fogja ülni a hálás nemzet. Országszerte fölhangzik majd az a régi, csodás varázsu zsolozsma arról az áldott és áldó jobb kézről, s millió ajak zengi majd dicsőségét annak a szent férfinak, kire úgy ráillenek a költő szavai:

Ki vagy te fényes csillag az ó világ
 Sötét ködében? Századok éjjele
 Nyugszik te rajtad; mégis égő
 Arczulatod közibénk sugárzik. . .

Az országgyűlést — annyi vajudas után — augusztus 17-én mégis elhalasztották. Ekkor olvastatott föl ugyanis a királyi kézirat, mely a tanácskozásokat október hó 3-ig elnapolja. A Szapáry erőlködésének, konok erőszakosságának ime az lett a vége, hogy a ház minden egyes tagját halálig kifárasztotta, gazdasági és egyéb ügyeinek elintézésében megakasztotta, a rendes szünetet egy hónappal megkur-tította — csupán azért, hogy ennyi munkával két-paragrafusos törvényt szüljön a világra, melynek még csak magja sincs, értelme még kevésbé. Parturiunt montes et nascitur ridiculus mus. Ez a Szapáry miniszterelnökségének a legjellemzőbb mottója.

Beiratások az összes városi iskoláknál.

Az iskolaszék elnöke által kibocsátott hirdetmény szerint az 1891/92. tanévre szóló beiratások a következőleg ejtetnek meg:

I.

1. A városi népiskoláknál a tanköteles növendékek beiratása i. évi augusztus hó 30, 31, és szeptember hó 1-5-ö napjain mindenkor d. e. 8 órától 12-ig és d. u. 2 órától 4-ig történik.

Az ünnepélyes isteni tisztelet (Veni sancte) szept. hó 2-án reggeli 8 órakor tartatik; az előadások pedig reá következő napon kezdődnek.

Később jelentkezők ellen a törvény szigorja alkalmaztatik.

Itt kiemeltetik, hogy a belvárosi elemi leányiskolában már a IV. osztály is megnyitattik s ezen iskolára nézve a beiratások a fentebb említett napokon Ó posta-utca 12. sz., a Hoffmann család tulajdonát képező ház első emeletén kibérlett iskolai helyiségben eszközöltetnek.

2. Az összes népiskolák első osztályába csak azon fiu- vagy leány-gyermekek vétetnek föl, kik a beiratáskor életök 6-ik évét már betöltötték.

3. Az ismétlő-iskola kötelesek, vagyis azon növendékek, kik sem az iparos tanonc-iskolába, sem pedig a középiskolákba, illetőleg polgári leányiskolába nem járnak, f. évi szeptember hó 6-ik napján d. e. 8 órától 12-ig tartoznak a Szigeti külvárosi, illetőleg a Felső-Vámház utcai népiskolánál beiratkozni.

Az ismétlő iskolások részére az előadások a beiratást követő vasárnap kezdődnek meg.

4. Azon tankötelesek, kik a törvény által előszabott ebbeli kötelezettségüknek nem a városi, hanem más magán vagy felekezeti elemi tanintézetben tesznek eleget, azt a hatóság esetleges fölhívására igazolni tartoznak.

5. Minden tanuló csak azon kerületbeli tanodánál iratkozhatik rendszerint be, melyben lakása van s ettől való eltérésnek rendkívüli körülmény esetén csak az illető szülő indokolt kérelmére az iskolaszék adhat engedélyt.

Az iskola-kerületek a következőképen alaptattak meg, u. m.:

a) A belvárosi tanoda kerületébe tartoznak: Anna, Apáczta, Boltiv, Czitrom, Czindery, Deák, Ferencziek, Fördő, Gábor, Gyár, Haltér, Haltérköz, Hunyady, Iskola, Irgalmas, Indóház, Janos, József, Kaposvári, Káptalan, Kazinczy, Kert, Kigyó, Király, Kisfaludy, Kis-tér, Lyceum, Mária, Majlath-tér, Majlath, Megye, Mór, Nagy-Flórián, Nepomuk, bel- és siklósi-országut, Papnövelde, (a papnövelde épület sarkától a Kis-Flórián-utca kezdetéig, Perczel (Ó-posta), Péter, Plébánia, Radonay, Scitovszky-tér, Szepes, Siklósi, Széchényi-tér, Teréz, Vörösmarty és Zrínyi-utczák, illetőleg terek.

b) Az Ágoston-téri és vámház-utcai nép-tanodák kerületébe tartoznak: az Ágoston-tér, Ágoston, Ágota, Antal, Alsó- és Felső Balokány, Alsó- és Felső Haviboldogasszony, Alsó- és Felső Malom, Alsó- és Felső-Puturla, Barátur-Környék, Battyány, Erzsébet, Farkas-István, Fehérvary, Felső-Vámház, Ferencz, Budai-Fő, Gáspár-Környék, Gründler, Halász, Harangöntő, Hatház, Hegyalja, István, Kálvária, Károly, Katalin, Kis-Flórián, Kis, Könyök, Lánca, Légszeszgyár, Major, Mandula, Márton, Mindenszentek, Orsolya, Pajta, Pálya, Papnövelde-köz, Papnövelde, (a Kis-Flórián-utca sarkától keletre), Pucher, Sörház, Szikla, Szőlő-köz, Szőlő, Tettey-tér, Tettey, Ó-temető, Vámház, Vásár-tér, Zidina, Zöldfa, Zsolnay-utczák, illetőleg terek.

c) A szigeti külvárosi tanoda kerületébe tartoznak: az Árpád, Atilla, Bálics, Bátori, György, Kaszárnya, Kis-Gyüd, Szig.-Király, Kis-Kereszt, Kis-Rókus, Klimó, Kórház, Makár, Miklós, Mezőszél, Nyil, Petrezselyem, Radnics, Rókusalja, Rókus, Rét, Szig.-Országut, Sáncz, Tábor, Tábornok, Vitéz, Vilmos és Xaver-utczák.

d) A bányatelepen és vidékén tartózkodó azon szülők gyermekei is, kik nem tartoznak a cs. és kir. I-ső szabadalmazott Dunagőzhajózási társulat kötelékébe, a létre jött megegyezés folytán a társulat által fűntartott elemi tanintézetbe fognak járhatni s így nem mint eddig — felső-vámház-utcai népiskolába, hanem a bányatelepi társulati tanintézetbe tartoznak beiratkozni. Ezek tehát a beiratások iránt ott kibocsájtandó hirdetmény szerint tartoznak eljárni, a mire különösen figyelmeztetnek oly megjegyzéssel, hogy közülök azok, kik nem a kellő időben iratkoznak ott be szigorúan fognak megbüntettetni.

e) Rácsvároson és vidékén lakók gyermekei a Németh-Üröghi községi iskolába tartoznak járni s az ott kitűzött időben — különbeni büntetés terhe mellett — beiratkozni kötelesek.

6. Azon ifjak, kik a budai külvárosi tanodák bármelyikénél a 4-ik osztályt sikeresen elvégezték és még tanköteles korban vannak,

vagyis 12. életévüket be nem töltötték és középiskolába nem mennek, tartoznak magukat az Ágoston-téri népiskolánál az V-ik osztályba beiratni.

A hasonló körülmények között levő szigeti kül- és belvérosi ifjak pedig a belvárosi tanodánál levő V-ik osztályba kötelesek beiratkozni. Azon leány-növendékek, kik a IV. osztályt sikeresen elvégezték, de még tanköteles korban vannak, úgy a szigeti külvárosi, mint a budai külvárosi két kerületben az ottani V-ik leányosztályba, esetleg úgy mint a többi kerületbeli IV-ik osztályt végzett leány-növendékek, a polgári leányiskolába tartoznak beiratkozni. A budai külvárosi két iskolakerületre nézve az V-ik osztály az Ágoston-téri tanodában leendő elhelyezve s így ezen osztályra nézve a beiratások itt eszközözendők.

7. A városi zenetanodánál a beiratások ugyancsak a fentebb kitett napokon tartatnak meg, mégis megjegyeztetvén, hogy ebbe nemcsak az elemi iskolai növendékek, hanem a középiskolai tanulók is fölvétetnek.

II.

A polgári leánytanodánál a beiratások szintén f. évi augusztus 30-31-ik és szeptember 1-ső napjain reggeli 9-12 óráig és d. u. 3-4 óráig, a Sörház-utczában levő polgári leányiskola épületben fognak teljesítettni.

A ünnepélyes isteni tisztelet szeptember hó 2-án d. e. 8 órakor tartatik, a rendes előadások pedig a reá következő napon kezdetnek meg.

Ezen tanodába azon leány-növendékek vétetnek föl, kik az elemi IV. osztályt jó sikerrel elvégezték.

Ezen intézetre vonatkozó bővebb fölvilágosítások az 1890/91-iki tanév végével kiadott értesítőben foglalvák.

III.

Beiratási díjak a következők:

A belvárosi fiu- és leányiskolánál különbség nélkül 5 frt. A külvárosi elemi fiu- és leányiskoláknál különbség nélkül 3 frt. — A zenetanodánál havonként 1 frt tandíj fizetendő.

Vidékiek ezen díjak kétszeresét fizetik.

A polgári leányiskolánál: az I-ső osztályú növendékek 1 frt 50 krt, a II. osztályúak 2 frtot, a III. és IV. osztályúak pedig 3 frtot tartoznak fizetni havonként.

A szülők és gyámok, kik gyermekeik vagy gyámoltjaik után járó tandíjat vagyontalanság miatt fizetni nem képesek, ezen körülményt külön szegénységi bizonyítvánnyal nem tartoznak a beiratáskor igazolni; miután vagyoni viszonyaik, esetleg a felmentés indokolására szolgáló egyéb körülmények a hatóság részéről annak idején hivatalból fognak megvizsgáltatni.

A polgári leányiskolánál pedig csak azon vagyontalan szülők gyermekei tarthatnak igényt a tandíjmentességre, kik jeles előmenetelük által magukat ezen kedvezményre érdemesítik, melynek elnyerése végett az iskolaszékhez tartoznak folyamodni.

IV.

A szülők gyámok figyelmeztetnek, hogy az 1887. évi 22. törvényczik 3. §-a szerint a mindennapi, ismétlő és ipariskolába járó gyermekeik gyámjaik beiratása alkalmával, — a pécsiek az illető kerületi orvos, a vidékiek pedig körorvosuk bizonyítványával — beigazolni kötelesek, hogy azok eredményesen védhímlővel beoltva, illetőleg ismét oltva lettek, avagy a beoltás kötelezettsége alól fölmentve vannak-e? mert csakis ily gyermekek lesznek a tanintézetbe véglegesen fölvehetők.

HIREK.

— **(A király születése napja)** az idén kevesebb fényvel folyt le, mint az eddigi években, mikor a katonaság itt tartotta gyakorlatait. Az idején a szokott katonaparádé nélkül folyt le. Kedden reggelre az összes középületek zászlódszt öltöttek, 9 órakor pedig a székesegyházban nagy mise volt, melyet Feszty Károly választott püspök mondott s a melyen megjelentek Kardos Kálmán főispán, titkára Fejérváry Imre br. kíséretében, Aidinger János kir. tanácsos polgármester a városi tisztikar és bizottsági tagok élén, Cseresnyés táblai tanácselnök a táblabírák élén, Szikszay kir. tanácsos törvényszéki elnökhelyettes, Opris

Péter posta-távirtdaigazgató, Dragonescu Dömjén kir. tanácsos pénzügyigazgató, Rózsá és Schlippenbach ezredesek s az összes állami és egyéb hivatalok tisztikara, a katonatisztikarnak még itt levő tagjai. A székesegyház előtt állott egy honvédgyalog század zászlóval, Mihalesics százados vezetése alatt, s két honvédhuszár-szakasz gyalogosan, Világi főhadnagy vezetése alatt. A mise közben a gyalogos század dísztüzeket adott. Délben a püspöki rezidenciában 53 terítékű díszebéd volt, melyre a hatóságok fejei s a főbb tisztek voltak hivatalosak.

— **(Az egyházmegyéből.)** A püspök a mohácsi plébániára Keserics Ferencz lakócsai plébánost nevezte ki, a ki új állását legközelebb elfoglalja. A lakócsai plébániára adminisztratorul Zsulyevits Márton budai-külvárosi segédlelkész küldetett ki.

— **(Kossuth nevenapját)** mint néhány év óta már szokásban van, az idén is megünnepli a függetlenségi és 48-as pártkör. Ez évben szélesebb alpra kívánják fektetni ezt az ünnepélyt, s a szokásos társasvacsora előtt alkalmi beszéddel és szavalatokkal fogják megülni a nagy számú neve ünnepét. Ez okból a fiatalságnak minél nagyobb számban való bevonását határozta el a rendezőség, mely a jogakadémia helyben tartózkodó polgárai közül fog fölkerüni egyeseket alkalmi költemények elszavalására.

— (A petróleumlámpa áldozata.)

Ez a veszélyes porteka már számos áldozatot szedett az emberiségéből, a minek legtöbbszörre a vigyázatlanság és könnyelműség az okozója. Ily vigyázatlanságnak lett áldozata vasárnap egy Werle Mari nevezetű mosónő, ki estefelé meggyújtani akarván a lámpát, az égő gyufával a petróleumos üveghez ért, mely hirtelen meggyuladt. A halálra ijedt asszony kezébe vette az égő petróleumos üveget, hogy kidobja az udvarra; de alig ért a konyhába, ruhája is lángot fogott. A kétségbe esett asszony jajgatva futott ki az udvarra, a mi által természetesen még jobban égett rajta a ruha. A szomszédoknak végre sikerült a szerencsétlen asszonyt megmenteni a lángoktól, melyek azonban annyira megegették testét, hogy félholtan kellett a kórházba szállítani, a hol most élet-halál közt vívdik.

— **(Megint a bányászok.)** Ugy látszik, hogy a kolonai bányászok összeesküdtek, mert úgyszólván a napirendre vették föl az utonállást. Csak a minap követtek el egy oly galád megtámadást, mely az egész várost izgalomba hozta, s most megint egy ily utonállásról értesítették a rendőrséget. Ugyanis Krausz könyvhordó hétfőn este nyugadton jött haza felé a bányatelepről, midőn hirtelen három bányász rárohant s a földhöz teperte. Midőn a megtámadott kiabálni kezdett, befogták a száját és ütlegelni kezdték. Körülbelül tíz percig tartott a dulakodás, mi alatt lábairól levették a cipőt s a nála levő kilencz forintot elvitték. Még a ruháját is el akarták venni, de szerencsére a távolból kocsizórej hallatszott, mire az utonállók elillantak. A rendőrséget erről nyomban értesítették, mely most erélyesen nyomozza az utonálló síhedereket.

— **(Apáczaszentelés.)** Szent-István napján délelőtt érdekes ünnepély fog végre menni a helybeli apáczák templomában, a menyiben Feszty Károly dr. vál. püspök a végzett apáczanövendékeket fogja fölszentelni. Az ünnepélyes aktus reggeli kilencz órakor kezdődik, s utána mise, mely alatt a fölszentelés történik.

— **(Hol a mentő-egyesület?)** Nem azon a hangon szólalunk föl, mint tette azt valaki egy más lapban; nem is oktalan sürgetés a célunk, alaposan ismervén a késedelem okait, melyeket elfogadunk: hanem csak addigra is, míg a nemes eszme kivitelre juthat, ideiglenes intézkedéseket kérünk a majdan természetesen rendezendő egyleti működés pótlására. Hétfőn délután egy szerencsétlen ember összeesett a Széchényi-téren, a „Nemzeti sörcsarnok“ előtt. Nem kutatjuk, vajjon csak (?) részeg volt-e az az ember vagy száualomra méltó betegség érte-e uton; elég az hozzá, hogy dísztelen, undorító volt au-

nak a gyámoltalannak a fetregése. És ez a jó érzést bántó látvány tizenöt perczig éktelenkedett ott a főtér, közepén mindenki megbotránkozására, s a rendőrségnek tizenöt percz lefolyása után sem volt alkalmas eszköz a rendelkezésére melylyel a közönséget ez undorító látványtól megkímélje. A szolgálatot tevő rendőr tanacstalanul tipegett-topogott a tér minden tája felé s csak nem tudott segíteni magán s azon a szerencsétlenül, no meg a közönségen. Nem volt kéznél hordható ágy s nem volt ember, a ki azt az ágyat — ha volt volna is — vigye. Utoljára is — egy negyed óra után — egy városházi rabbal, vagy kivel hurczoltattak be azt az ocsmány emberalakot. Hát talán előlegesen annyit megtehetnének, hogy egy — az eddiginél jobb fajtájú — hordozható ágyat beszeressenek s ennek a kezelésére két ember állandóan rendelkezésre álljon, s e mellett a rendőrség is valamivel gyorsabb működést fejtsen ki ilyen alkalmakkor, nehogy a közönség fertályoráig legyen kénytelen gyölyörködni az efféle látványokban.

— **(A pécsi törvényszék köréből.)** Kenedi Imre törvényszéki jegyzőnek — ki a vizsgálóbírói teendőket végezte — mohácsi kir. albiróvá történt kinevezése következtében a törvényszéki vizsgálóbírói teendőkkel Peitler Imre törvényszéki aljegyző bízott meg.

— **(Hymen.)** Mérei Pál kadarkuti jegyző e hó 8-án eljegyezte Bokor Mariska kisasszonyt, Bokor Ferencz tanár leányát.

— **(A pécsváradi búcsu.)** Szombaton Nagy-Boldogasszony napján nagyon sok környékbeli községben volt búcsu. A pécsváradiól a következőket írják lapunknak: A búcsut már kora reggel mozsarak dörgése jelezte. Dél előtt 10 órakor volt az ünnepélyes szent mise, mely alatt az ottani gyermek-zenekar működött közre. A tágas templomot zsufolásig megtöltötték az ajtatos hívők, kiknek nagy száma a közeli falvakból zarándokolt oda. A mise és szent beszéd után a szokásos búcsu ceremónia következett, mely ezen a vidéken akként folyik le, hogy egy — már hónapok óta külön ezen célra táplált kost különböző színű szalagokkal fölezifráznak, s azt zeneszóval körülhordják az egész mezővárosban, mialatt a legények az egyes házakban sorsjegyeket árulnak. Midőn a várost már körüljárták s a sorsjegyek elfogytak, visszatérnek a nagy korcsmába, hol az ünnepélyes sorshuzás történik. Az a szerencsés halandó, a ki az ünnepi kost megnyeri, azon kintüntetésben részesül, hogy a kost zeneszóval és óriási néptömeg kíséretében saját lakásához viszik, a hol azt neki, mint szerencsés halandónak, ünnepélyes beszéd és dörgő éljenzés kíséretében átadják. Természetesen a kintüntetett „hős“ ilyenkor — ha még oly szegény is — örömeiben 1—2 hordót csapra veret, s jól megvendégeli a szerencsét hozókat, kik aztán megköszölvén a Bacchus vagy Gambinus csalékony italát, folytatják azt egész másnap kivirradtig. Búcsunapján este ünnepélyes táncmulatságot rendeznek, még pedig külön a polgárok és külön a mesteremberek. Az előbbieknél talpa alá a cigány búzza a ropogóst, az utóbbiak azonban a trombiták szava mellett járják a czepperlit. Ezen schéma szerint folyik le aztán egyik búcsu úgy mint a másik. Az idej búcsu csak annyiban különbözött az előbbi évektől, hogy az idén sokkal kevesebb volt a verekedés mint azelőtt, a minek oka talán a vidéken annyira respektált és szigorúan betartott munkaszünet volt.

— **(A siklósi országos vásár)** a múlt hétfőn és kedden szépen folyt le, melyre nagy számú lovat és marhát hajtottak föl. E vásáron nagy kelete volt a lábos jószágoknak, sőt a vásártér majdnem szüknek bizonyult. Szerdán a ruhavásárra is sok vidéki iparos jött össze, de csatlakoztak, mert a szerdai vásár úgyszólván teljesen néptelen volt.

— **(Nyári multság.)** A dombóvári önkéntes tűzoltó-egyesület saját céljaira folyó hó 23-dikán a Sziget erdőben nyári multságot rendez. Kezdeté délután 4 órakor. Kedvezőtlen idő esetén a táncmultság a Korona-vendéglőben tartatik meg.

— **(Reményi Mohácson.)** Reményi a napokban kezdi meg délmagyarországi második körutját, melyben Mohács városát is meglátogatja s ott f. hó 22-én a casino nagytermében hangversenyt rendez, melyen kísérelje Bodó Alajos zongoraművész is közreműködik. Remé-

nyinek Mohácson igen sok ismerőse van, kik tiszteletére fényes bankettet fognak rendezni.

— **(Járványos száj- és körömfájás)** lépett föl Somberék és Pellérd községek szarvasmarha állományában, mely miatt a járási főszolgabírók a kör tovább terjedésének megállítására a szükséges óvintézkedéseket már megtették.

— **(Gőzfürdő Baranya-Sellyén.)** Nincs az a kisebb rangú város széles vidéken, melynek olyan csinos, jól berendezett gőzfürdője volna, mint a milyen van most az egyszerűen nagyközség számba menő Sellyének itt alsó Baranyában. A takaros kis épületben meg van minden, a minek a mai igényeket szolgáló fürdőházban lennie kell. Vannak ott kényelmes öltöző-kabinok, kádfürdők Zsolnay-gyártmányú fehérmázos agyag lemezekkel kirakva, melegbain, gőzkamara, frottirozó kamara, hidegfürdő pompás touchokkal, pihenőszoba — szóval egy teljesen s észszerűen berendezett gőz- és kádfürdő áll rendelkezésére a selyei közönségnek. A tízezer forintot meghaladó költséggel épült fürdőt Fazekas Sándor ottani birtokos emeltette, ki a községben régebben épült gőzmalmot megvette, azt tetemes költséggel kibővítette, nagy gabonarakartát kapcsolva hozzá elevátorokkal, s a mellé építette a most már teljesen készen álló gőzfürdőt, melynek úgy mint agőzmalomnak gépberendezését Ruepprecht pécsi jöhrnevi cég állította föl. Fazekas, ki természetes tehetségével és nemes önképzéssel egyszerű szürszabó legényből emelkedett föl Selye egyik legvagyonosabb s legértelmesebb polgárává, kit az ottani református és katolikus hitközség, maga a helység közönsége, az ottani társadalom, itt föl sem sorolható jótékonyaságaiért, de egyéb polgári érdemeiért is, valósággal bálványoz: ezt a kis fürdő intézetet is Selye közönsége javára emelte az anyagi haszon minden keresése nélkül, csupán azért, hogy az ő szeretett szülővárosának a többi közt még egy tekintélyes emléket hagyjon hátra, mely arra intse minden lakóját a helységnek, hogy becsületes, kitartó munkával mire viheti az ember s hogy a tisztas munká gyümölcséből a közjó is részesüljön, melyért a legszebb jutalom a közbeesülés, miből Selye faradhatatlan jötevőjének, Fazekas Sándornak is tekintélyes rész jutott.

— **(Phylloxera községek.)** Dezső Miklós szőlészeti vándortanító hivatalos körutja alkalmával Cserdi, Keő, Hercegh-Szőlős, Bodolya, Baranyavár, Monostor, Szűr, Himesháza, Doboka, Szabar és Baar községek szőlőterületein konstataulta a phylloxera jelenlétét.

— **(A zágrábi kiállítást)** mint Pécsről ott járt tudósítók írja, e hó 15-én nyitotta meg a horvát bán. A gazdagon föllobogóztott város öröm arban uszik. A kiállítás országos jellegű és igen jól sikerült. A mintegy 7 holdnyi területen 30—40 szebbnél-szebb pavillon áll. Littke pavillonja Pécsről szintén csinos. Reugeteg sok a tárgy. Leggazdagabb a házi ipar s a női kézimunkák tárlata. Sok tárgy már nem is talált elhelyezést. Baross és Jozipovich miniszterek jelen voltak a megnyitásnál.

— **(A pécsi pezsgő diadala.)** Tudósítónk már megírta, hogy a zágrábi kiállításon igen csinos pavillonja van Littke pécsi pezsgőgyárosnak. Ujabbán azt az értesítést kaptuk, hogy a kiállítás megnyitásánál, melynél Littke is személyesen jelen volt, Baross és Jozipovich miniszterek, Kluen-Héderváry horvát bán, Lukács államtitkár, Bertolshheim tábornok és Kulmer báró meglátogatták Littke pavillonját s itt a leghízelgőbb elismeréssel szólottak a megízelt pezsgőkről. Hosszabb ideig tartózkodott itt a kiváló társaság, mialatt folyton a magyar szó járt, a mi a zágrábi kiállításon egyedül e helyen történt meg. Ugyancsak a napokban más kintüntetés is érte a Littke-czéget. Budapesti üzlethelyiségében ugyanis megjelent a rendezendő chicagói világkiállítás végrehajtó bizottságának néhány tagja, kik pár napot a magyar fővárosban töltöttek. Látogatásuk célja az volt, hogy személyesen kérjék föl a Littke-czéget a kiállításon való részvételre. A bizottság, mely Budapesten a jelentkezések fölvétele végett külön irodát tart, e személyes megjelenéssel csak kiváló czégeket tüntetett ki. Különösen megnyerte tetszésüket a „Monopol“ pezsgő s az ősz elnök, ki egyszersmind az Ohio állam elnöke, a Littke-családot éltette poharazás közben.

— **(Szerencsétlen esés.)** Szombaton este felé Bogyay honvéd huszarhadnagy kilovagolt, utközben azonban lova megbokrosodott és lovasát oly erővel vettette a földre, hogy eszméletlenül állapotban szállították szülei lakására. A szerencsétlen fiatal tiszt homlokán jelentékeny sérülést szenvedett, de a gyors orvosi segítség folytán állapota ma már javulóban van.

— **(Gabonavásár Szt.-Lőrinczen.)** Polgar Jenő főszolgabíró a Szt.-Lőrinczen tartani szokott esütörtöki hetivasáron hirdetés útján föl-szólította a környékbeli lakosságot, hogy minél tömegesebben hozzanak oda vásárra gabonaféléket. Ehez képest a venni szándékozók meglehetősen gabonapiacra fognak találni Szt.-Lőrinczen.

— **(Egyesült cigánybanda.)** Az is ritkaság, ha két dudás megfér egy csárdában; de az már épen csodaszamba megy, hogy két cigánybanda megférjen egymás mellett szépségesen. Pedig ezt a csudát megeselekedték Jónás Jancsi meg Farkas Sándor, kiknek jól megválogatott bandaik egyesülének s most e két primás közös czégre alatt muzsikálnak derék buzgósággal. Szombaton este a Ribay-kávéházban tartotta meg a 16 tagból álló egyesült banda az első estélyt a közönség nagy megelégedésére. Kérik is a derék fiúk a közönség partfogását, mert ők viszont jó muzsikával szolgálnak.

— **(Kődfátyolképek.)** Leon „tanár“ (?) akadémiai festő szerkesztőségünkben járván nagyszámú hírlappéldányt mutatott elő, melyek a különböző városokban tartott kődfátyolképmutatványokról elismeréssel szólnak. A közlemények után itelve Leon kődfátyolképei az ily látványokat kedvelő közönségnek élvezetet képesek nyújtani. Az egyetlen előadást a Scholtz-féle sörösarnokban tartja esütörtökön, e hó 20-án. Bővebbet a falragaszok fognak tudni a datni közönséggel.

Beiratás a zene és szini akadémiában. Az orsz. m. kir. zene- és színműveszi akadémia 1891/92-ik tanévére a zeneés zeti osztályban (Andrassy-ut 67. szám.) szept. 1—8 napjain a zeneszerzési osztályban (Kerepesi-ut 1. sz.) szept. 4—6 között lehet beiratkozni. A zeneszerzési osztálynak három tanfolyama van: 1.) akadémiai, 2.) zongora-tanárképző (gyakorló iskolával); 3.) előkészítő tanfolyam. — Az akadémiai tanfolyam tanszakai: 1.) zeneszerzés, 2.) zongora, 3.) magánének, 4.) hegedű és viola, 5.) gordonka; 6.) gordon, 7.) orgona. Az előkészítő tanfolyam tanszakai: 1.) zongora, 2.) hegedű, 3.) gordonka, 4.) gordon. A gyakorló iskolában: zongora. A zeneszerzési osztály tanárai: Beliczay Gy. (zeneszerzés); Bloch J. (hegedű); Chován K. (zongora), Erkel Gyula (zongora), Fayi Frigyes (zongora), Gianiczelli Károly (gordon), Dr. Harrach József (zenetörténet, zeneesztetika, poétika), Herzfeld Viktor (zeneelmélet), Hubay Jenő (hegedű), Kaessler János (zeneszerzés, karének, orgona), Palóczy Lipót (olasz nyelv), Passy-Cornet Adél (magánének), Popper Dávid (gordonka), Szabó X. Ferencz (hangszerelés és partitúra-olvasás), Szendy Árpád (zongora), Thoman István (zongora), Dr. Varadi Antal (vers-költészet és szaválás.) Tandij az akadémiai tanfolyamon a zongora tanszakon évi 100 frt, a zeneszerzés, magánének és orgona tanszakon évi 70 frt, a hegedű (és viola), gordonka és gordon tanszakon évi 50 frt, 2.) az előkészítő tanfolyamon a zongora és gordon-tanszakon évi 50 frt, a hegedű és gordonka tanszakon évi 30 frt, 3.) a gyakorló iskolában (melybe 8—12 éves gyermekek is fölvetetnek) zongoratanítás-évi 25 frt, 4.) a zongora tanárképző tanfolyamban (mennyiben a jelöltek már bevégezték a zongoratanítást) évi 50 frt. Biratási díj az akadémiai, valamint az előkészítő és zongora-tanárképző tanfolyamon 5 frt, a gyakorló iskolában 2 frt. Fölvételi vizsgálatok szeptember 9-én a vonós hangszerekre, szept. 10-én magánénekre, szept. 11-én zongorára, 12-én folytatólag zongorára, d. u. zeneszerzés és orgona, 14-én fölvétel a gyakorló iskolába (zongorára.) A színeszeti osztálynak két tanszaka van: drámai és operai. Tanárai: Bercsényi Béla (drámai gyakorlat és színeszet elmélete), Bokelber Ernő (torna), Dr. Csiky Gergely (dramaturgia, mythologia, lélektan), Erkel Gyula (énekgyakorlat), Keresztessy József (vívás), Kolter Ferencz (táncz), Nagy Imre és Náday Fe-

rencz (drámai gyakorlat) Paulay Ede (drámai gyakorlat és színészet elmélete), Passy-Cornet A. és Pauli Rich. (magánének), Rayé Lajos (franczia nyelv), Szabados Béla (ének correpetitor), Ujházy Ede (operai szinpadai gyakorlat), Dr. Váradi Antal (magyar nyelv, bölcsészettan, esztétika, történelem, jelmeztan.) Tandij: az operai tanszakon 70 frt, a drámai tanszakon 30 frt. Beiratási díj 1 frt, belépő új növendékek fölvételi díja 5 frt. A tandij a zenészet és színészet osztaiban egyaránt két egyenlő félvél részletben előre fizetendő. Szegénysorsú de kiváló tehetségű és szorgalmu növendékek tandijmentességet élveznek és ösztöndíjban is részesülhetnek. A zeneszerzési és operai növendékek a m. kir. opera, a drámai növendékek s nemzeti színház előadásait díjtalanul látogathatják. Bővebb értesítést a zenészet osztairól dr. Harrach József titkár (Andrássy-ut 67. sz. II. em.) a színészet osztairól dr. Váradi Antal titkár (Kerepesi-ut 1. sz. III. em.) ad.

A budapesti állami ipariskolában (VIII. ker. Népszínház-utca 8. sz.) a beiratások szeptember hó 1. napjától 5-ig tartanak. Az intézetben rendezés tanulóknak fölvételnek azok a 15. évet betöltött ifjak: a.) a kik a polgári iskola, gimnázium vagy reáliskola négy alsó osztályában jó osztályzatú bizonyítványt nyertek azon tantárgyakból, a melyek az ipariskola első évfolyamának fő tantárgyait képezik; ezek: a magyar nyelv, számítás és algebra, mértani rajz. b.) iparossegédek és mindazok, kik az előbbi pontban kivánt ismeretekben a fölvételi vizsgálatnál kellő készütséget tanúsítanak. c.) Rendkívül ita tanulóknak fölvételnek egyes szakosztályokban azok, kik az iparos tanulóknak számára szervezett iskola három évi tanfolyamát bevégezték és legalább jó osztályzatú bizonyítványuk van, továbbá, kik a megkivántató ismereteket kellően igazolják. Általában megkivántatik: hogy a belépni kívánó növendék az általa választott szakcsoportbeli iparágban már előre gyakorlatot szerzett, de legalább is azon két havi nyári szünidő alatt a mely után az intézetbe akar lépni, a gyakorlatban foglalkozott legyen. Az intézetnek öt szakosztálya van u. m. az építészeti, a gépészeti, a vegyészeti, a fém-vasipari s a faipari szakosztály. A tandij félévénként 10 frt. A beiratási díj 2 frt. Az állami ipariskola igazgatósága.

CSARNOK.

Az idegen.

Elbeszélés.

Spanyolból fordította: Bedeky Gedeon.

I.

Cadizben voltunk, a hervadó lombok havának, mosolygó októbernek utolsó napjaiban. Ez a mi városunk, a melyik a hosszú, tikasztó nyáron át elhagyatva, némán bámult alá sziklaemlévényéről a lent hullámzó oceánra, most egyszerre, mintegy varázs ütésre megelevenült.

Hosszu zaj kerekedett föl az északi tartományokból, hogy a hideg télnek uralma alól megmenekülve üdülést, gyógyulást vagy legalább könnyű halált találjon a mi balzsamos, meleg egünk alatt. Az a kép ujult meg ismét, a melyik évről-évre ismétlődik: elküldötte féltett betegeit majdnem egész Európa; a szélrózsa minden irányából hozott a gyorsvontat vagy a hajó egy-egy gondosan bepólyált, sápadt alakot, a kiknek mindegyikéről leolvasható a gyilkos tüdővész jelét, de a kiknek mindegyike mégis bizik, reménykedik a szebb jövőben és esengve várja a fakadó tavaszt.

Látjátok ott azt a fiatal hölgyet, sápadt arczával, tévetegek tekintetével? Az egy dúsgazdag pörnek a lánya, a kinek a milliók sem képesek rózsát varázsolni az arcára; most idejött meghalni. Talán a porladó teste is szívesebben nyugszik a mi napfényes egünk alatt, mint ködös Albionnak nyirkos földjében.

S látjátok amott azt a meggörnyedt vézna férfit, az elmaradhatatlan pápaszemmel or-

rán? Az a fonnyadt test egy magasra törő, büszke léleknek a tanyája, a melyiknek fölroppenését az egész tudós világ osztatlan figyelme kísérte, de a melyik most bizony szárnya szegve fog visszahullni a pálya kezdetén. Most eljött ide, azért a keskeny kis sirért; mintha hazája meg nem tudná adni neki.

És így tovább . . .

A régi zsáner, régi típus mindenütt; csak az arcok változnak. A melyik tavaly még itt vánszorgott, az idén már lefeküdt, pihenni; az ideiket jövőre új váltja föl.

Az a magas karcsú hölgy is, ott a kaktusz allée végén, új jövevény. Lassan, óvatosan lépked, napernyőjére támaszkodva; szemeit fáradtan hordozta körül a sokaságon s bágyadt mosolylyal fogadta az üdvözléseket, mintha mindez a nyitátság, elevenség terhére volna s vágya vonzaná már abba a másik hazába, a hol nincs betegség, nincs baj semmi. Mellette az az elvirult francia társalkodónő, úgy látszik más nézetű van; ő neki szép még az élet, s sebesen pörgő nyelvére egész élvezettel veszi sorba a fürdő közönséget, hogy szarkasztikus, de sohasem szellemes megjegyzéseivel kísérve találja föl Alicenek, a kinek most bizonyára nagyobb gondja nincs, minthogy mademoiselle Eveline nyomán sorra vizsgálja a betegeket topánjuk sarkától kalapjuk tolláig, s megbotránkozzék azon, hogy ott az a lady nem vitt magával garde des dames sétájára, s csodálkozzék a fölött, hogy itt ez a magas szőke fiatal ember, minek vonul úgy vissza a társaságtól, s miről gondolkozhatik, mikor oly merengve néz a távolba.

Eveline fecsegései untatták, fárasztották a beteget s látható kedvetlenséggel és izgatottsággal hordozta szeméit végig a sokaságon s tekintete érdektelenül siklott tova azokon az alakokon a kiket a mademoiselle nyelve hegyére vett.

De . . . még sem egészen érdektelenül. Mikor a társalkodónő a szőke fiatal embert bírálta, az a bágyadt pillantás, a mit felé vetett, mintha egyszerre megelevenült volna, a szenvedő arcon mintha egyszerre élenkség, érdeklődés pirja futott volna végig . . .

S ez az érdeklődés föltűnhetett még kísérlőjének is, a ki pedig nem igen szokott törődni betegével, — mert csodálkozva szólította meg:

— Az Istenért, Alice, mi baja? mitől indult föl a nyír?

— Semmi, semmi, felelte a leány, szórazottan. Csak muló gyöngeség.

— Talán megint láza tér vissza? Akkor jobb lesz haza mennünk, volt Eveline válasza, természetesen egy sóhaj kíséretében, a mi azt akarta jelenteni, hogy ő neki bizony nincsen inyére a hazamenetel s jobb szeretne inkább itt vizsgáldni a társaság fölött s észrevételeivel gyönyörködtetni szomszédját.

De a leány kapva kapott az alkalmon s örömmel mondta:

— Igen menjünk haza. Fázni kezdek.

S megindultak.

A sétálók rajta felejtették szemüket a betegségében is gyönyörű lányon, de az nem igen akarta észrevenni a föltűnést; észrevette hát helyette a társalkodónő, s a lekötelező nyájas mosolyának esetlen paródiájával iparkodott megköszönni a kitértetést.

S a helyzet, az otthon sem változik. A legelső vendéglőnek díszes szobáiban az előbbeni képpel találkozunk: a mademoiselle sebesen pörgő nyelvén megfordul mindenki, a ki csak elég szerencsétlen volt neki szemébe ütni: Alice pedig fáradtan hallgatta.

Mikor azután kitért az is a beszélgetésbe, illetőleg hamarjában elfogyott az anyag előle s

látta, hogy a beteg nem igen hajlandó a diskurzust tovább fűzni, kipördült a szobából, hogy oda kinn észrevételeit újra föltárlja a cselédségnek, s mikor azok a tortura elől egyenkint megszöktek, bizalmas ensemble-t rendezzen egy nyugalmazott kapitánnyal, a kit hálózába keríteni ezuttal legfőbb vágya.

Alice pedig oda benn, a mint a mademoiselle magára hagyta, sirva dőlt le a pamlagra.

Mikor Eveline közelében van, akkor vidám arcot kell tettetnie, mosolyognia kell, mert minden busongás, minden köny ellen a kisaszony leghevesebben tiltakozik, mivelhogy az izgatottság árt a beteg idegeinek.

Pedig, ha úgy egymagában elgondolja azt az életet, a mi eddig jutott neki, s a jövőbe pillant arra a csonka életre, a melyen ezután fog kinnal végig vanszorongni, hát lehetetlen, hogy legalább könyekkel ne vadolja szomorú sorsát.

Szülőiről csak annyit tud, hogy dúsgazdagok, meg hogy nagyon szerethetik őt, mert különben nem bánának olyan pazarul az ezresekkel, mikor arról van szó, hogy leányuknak szerezzenek örömet s az ő egészségét allítsák megint helyre.

Hanem az a sóhaj, a melyik a kebléből föltört, azt árulta el, hogy nem ilyen szeretetre vágyott ő. Ne csillogása, hanem melege is legyen annak a szeretetnek, a melyik boldogítani akar; s ez csak feynék, de nem melegít. Anyját sohasem látta, apját is csak ritkán, s mikor bizalommal futna karjai közé, az csodálkozva, ridegen tartja vissza magától, s egy pár közönyös szó az egész, a mit vált vele.

S hogy a szülői szeretetet pótolja, itt van arra ez a társalkodónő, a ki a mellett, hogy örökös vénlányos fecsegésével amúgy is kiálthatatlanná teszi magát, szívtelen, önző teremtés, csak magára gondol.

S a mi ezt az elbetegített kedélyt, szenvedő lelket még jobban elkeserítheti, arra épen jó az a roncsolt, görnyedt test. Tűrni, lemondani már úgys megtanult; tegye hát ezt a lemondást még teljesebbé a tudat, hogy az öröm és a boldogság, a mit eddig hiába keresett, ezentúl is csak elérhetetlen lesz számára. Reményeinek, vágyainak útját elvágja az a keskeny út, a mely mindinkább növekvő bizonyossággal tűnik föl előtte, s a melytől szülei szeretetének egyetlen bizonyítéka, a vagyon sem menti meg többé.

Pedig, ha remélni elfasult lelke, beteg szíve nem is mer, vágyai még volnának.

Egy ébredő szerelemnek lázas vágyódása, megmagyarázhatatlan sejtelve. Mikor egy évvel ezelőtt Meránban kereste a gyógyulást, ott is mély nyomot hagyott lelkében az a futó találkozás, melynél ifjú szívének eszményét, reményeinek összes célját ismerte föl.

Az ideál talán rég meglefedkezett a néhány jablous szőrol, a melyre szoritkozott összes társalgásuk, meg a leányról is, a kivel találkozott: de ő föltűnően mindjárt, itt a haladók utolsó deszkaszálának helyén, a balzsamos legű szép spanyol városban is.

Oly közel egymáshoz, egy sorsban osztoznak; s mégis oly messze választja őket a közele halál, jövőjüknek közös lakhátára.

A lány megszűnt sirni, abba hagyta a zokogást; csöndes merengéssel nézett maga elé, mint a kinek egén nincs egy sugár se, a miről reményt várhatna.

(Folytatás köv.)

H i r d e t é s e k :3244. szám.
ki. 1891.

Hegyháti járás főszolgabirójától.

Pályázati hirdetés.

Elhalálozás folytán üresedésbe jött Magyar-Szék, Német Szék, M.-Hertelend Kis-Hertelend, Barátur, Liget, Egyházbér és Bodola községek egyeteméből álló

magyar-széki körjegyzői állomás

betöltésére ezennel pályázat nyittatik.

A választás határidejéül 1891. évi szeptember hó 2-ának reggeli 9. órája tűzetik ki Magyar-Széken a körjegyzői irodában.

A körjegyző javadalmazása 919 frt 18 kr. készpénzfizetés és szabadlakás.

Felhivatnak pályázni óhajtók, miként sajátkezüleg irt és szabályosan felszerelt kérvényeiket, melyben nyelvbeli ismeretük is igazolandó — f. évi szeptember hó 1-ig beadják, figyelmeztetvén, hogy későbbben érkező kérvények figyelembe vétetni nem fognak.

Sásd 1891. aug. hó 11-én.

Kiss Aladár,
főszolgabíró.**Haszon és tűzifa eladás.**

Székhelyi Majláth György gróf bakóczai uradalmában a következő három évben

vágás alá kerülő fatömeg

a legtöbbet ígérőnek eladatik.

A vételre vonatkozó ajánlatok zárt levélbe foglalva legkésőbb szept. 14-én déli 12 órára az uradalmi erdőhivatalhoz czimezve benyújtandók, hol a fa-eladás föltételei is megtekinthetők.

Kelt Bakóczán, 1891. augusztus 14-én.

Az uradalmi erdőhivatal.

(Utánnnyomat nem díjaztatik.)

Eladó házak!

Pécsett a Wigan-testvérek a tulajdonukat képező házaikat, melyek közül az egyik az országuttra, másik a Majláth-utczára nyílik, szabad kézből eladják.

**Bővebb értesítést ad Wigan
Ferencz**
budai vásár-tér 3. szám.**Werner leánytanoda
és nevelde.**

Pécsett, (Hunyady-utca 6. szám.)

23 év óta fönnálló leány-tanintézetben (neveldeben) a beiratások aug. 30-ától szept. 3-áig eszközöltnének.

A bennlakó növendékek

fölvételét illetőleg kívánatra készséggel szolgálók prospektussal és részletes tudósítással.

Pécsett, 1891. augusztus havában.

Werner Magdolna
tanintézeti tulajdonos.**Hirdetmény.**

Pécsett, szigeti ország-ut 66-ik számú (hentes üzletre, és hús vágásra) berendezett ház azonnal kiadó. Vagy pedig nagyon kedvező föltételek mellett eladó.

Értekezhetni lehet Irgalmasok-utca 14-dik számú házban az emeleten lakó tulajdonosokkal.

Férfi öltönyök.

Üzlet-megnyitás.

Fiu öltönyök.

Támaszkodva sok évi működésem és tapasztalataimra a világhírű Rothberger Jakab, Bécs I., Istvántér 9. sz. alatt lévő üzletében, elhatároztam magamat, elegendő pénzkészlettel rendelkezve és kellő szakismerettel ellátva, Pécsett, Király-utca 1. sz. a. egy önálló férfi és fiu öltöny raktárt nyitni.

N. t. vevőimnek szolgálatára állók: dúsan felszerelt, nagy választéku, szolid és jól készített bécsi öltönyökkel, olcsó de változhatatlan szabott árak mellett.

Ezen elveimre támaszkodva, s minthogy legfőbb törekvésem oda irányul, a n. t. közönségnek bizalmát elnyerni, bizton reménylem üzletemnek számos megrendelések általi támogatását.

Mély tisztelettel

Schimitz Soma,

bécsi férfi és fiu öltöny-raktár

Pécsett, Király-utca 1. szám.

Dús választék.

Szolid szolgálat.

Ismeretes közkedvelt „peronos-
pora fecskendő“ darabja 18 frtért
kapható.

„Vizvezeték“

HERCZEG TESTVÉREK gyárosok

ajánlják a vízvezeték házakbani berendezését a mai kerszaknak megfelelő izléses kiállítással, legjutányosabb versenyárak mellett. Továbbá készítenek angol árnyékszékeket, fürdőberendezéseket, és kitünően működő szivárvány kutakat.

Ismeretes közkedvelt „peronos-
pora fecskendő“ darabja 18 frtért
kapható.

„KÖZÖZLÉS“

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolesőbb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS“

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasóközönség lapja. Hiteles forrásokból származó **értesüléseinek** gyorsasága, alapossága és sokasága, rovatainak változatossága, kitünősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették az „Egyetértés“-t népszerűvé. Az **országgyűlési tárgyalásokról** a legrészletesebb és e mellett tárgyilagos hű tudósítást egyedül az „Egyetértés“ közöl. **Gazdasági rovata** elismert régi tekintélynek örvend. A magyar **kereskedő s gazdaközönség** nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés“ **kereskedelmi s tőzsdei tudósításainak** bőségével s alaposságával ma már nem versenyezhet más lap. A **kereskedő, az iparos s a mezőgazda** megtalálja mindazt az „Egyetértés“-ben, a mire szüksége van. Változatosan szerkesztett tárczájában, **annyi regény olvasmányt ad, mint egy lap sem.** Két három regényt közöl egyszerre, úgy, hogy egy év alatt 30-40 kötetnyi regényt, részint eredetit, részint a külföldi legjelesebb termékeket jó magyarságu fordításban kapnak az „Egyetértés“ olvasói. A ki olvasni valót keres és a **világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni,** fizessen elő az „Egyetértés“-re, melynek előfizetési ára egy hóra 1 frt 80 kr., $\frac{1}{4}$ évre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés“ kiadóhivatalába küldendők. Mutatványszámot a kiadóhivatal kívánatra egy hétig ingyen és bérmentve küld.

Czigarettázók!

A ki észszerűen cigarettázik, tudja azt, hogy a cigarettá jóságánál nemcsak a dohány, hanem a papír finomsága is mérvadó. Ezért, de meg egészség-e érdekében is ügyeljen minden cigarettázó, hogy a használandó papír finomsága minden kételyt kizáró legyen. Teljes megnyugvással és bizalommal használható a

„Les dernieres Cartouches“

BRAUNSTEIN FRÈRES

pári-i gyárából. 65. BOULEVARD EXELMANS

valódi cigarettapapír, melynek kitünő voltát tekintélyes bel- és külföldi tudományos férfiak ismerték el. Gyárunk folyton oda törek-zik, hogy nemcsak egyformán finom, de mennyiségre nézve is mindig ugyanannyi papírt szállítson. Tapasztaljuk azonban, hogy a fogyasztó közönség sok félrevezetésnek van kitéve s vannak oly gyártmányok is, melyekre gyártóik czégük nevét kinyomai, a mit pedig a tisztas gyáros mindig megtesz, nem merik. Sőt oly gyárosok is vannak, kik a papírnak kezdetiben eljes lapszámait és annak minőségét is leszállítják és kevesebb, silány papírt szállítanak. Ezekre utalván, bizvást hisszük, hogy minden értelmes cigarettázó a mi „Les derniers Cartouches“ jegyű árunkat fogja használni, mely évek óta bizonyítottan jobb, minden más cigarettapapírnál. Együttal figyelmeztetünk mindenkit, hogy papirosunk czimlapján czégünk neve áll

BRAUNSTEIN FRÈRES

Cigarettapapírunk és hüvelyünk gyári raktára Bécsben. I. Schottenring 25. sz. alatt létezik. Valódi francia „Les dernieres Cartouches“ papír és az ebből készült hüvely Pécsen kapható Alt és Böhm és Reinfeld A. uránál.

Az Europa kávéház kerthelyiségében

minden nap
föllépte

Az első pécsi daltársulatnak

Angelotti igazgató igazgatása alatt.

Válogatott műsor, bővebbet a napi hirdetések, szabad bemenet. Vasárnap és ünnepeken belépti díj 25 kr.

LE GRIFFON

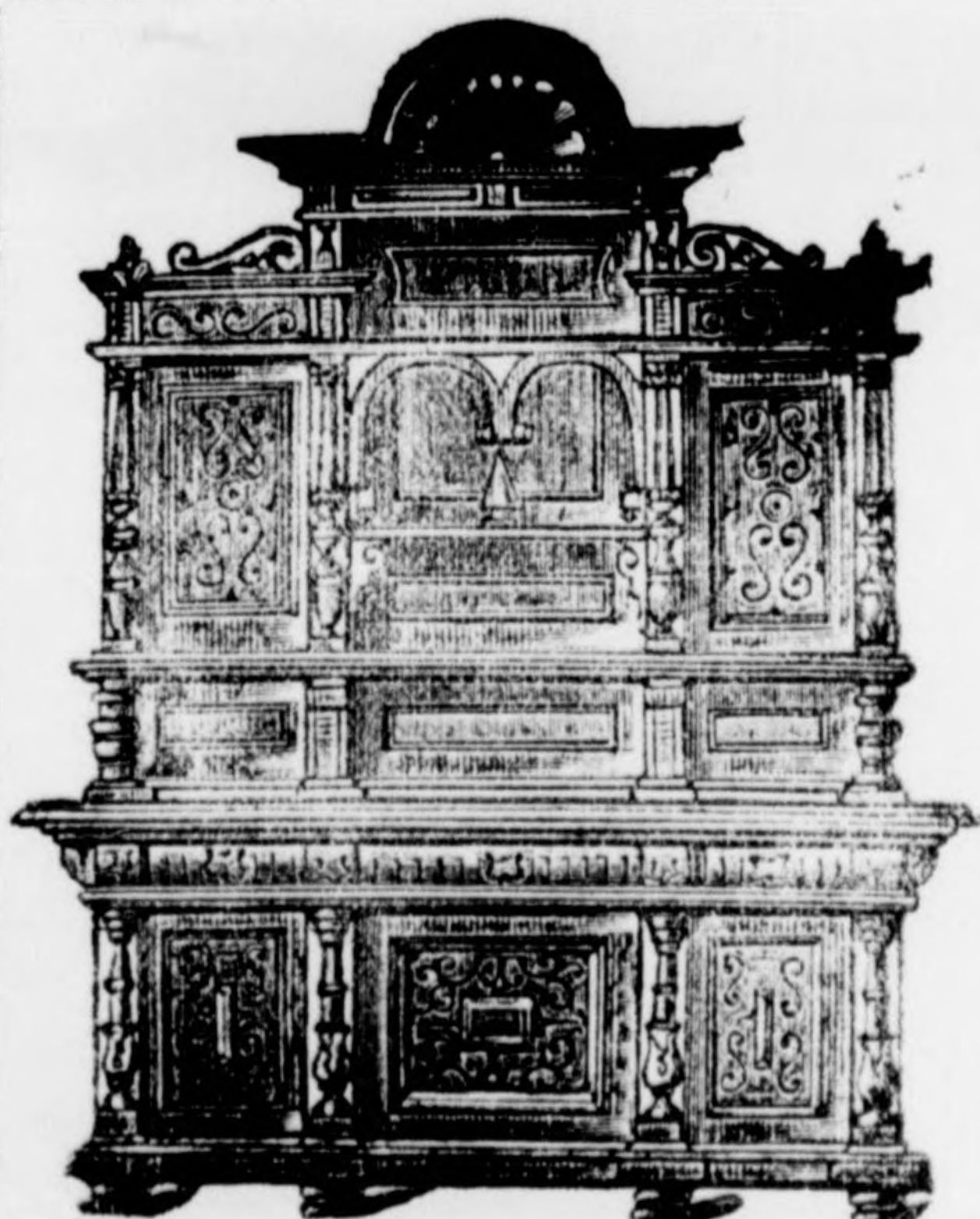
a legjobb szivarkapapír

kapható Alt és Böhm kereskedésében Pécsen

Az 1891/92 iskolai évre kellő feltételek mellett

egy, esetleg két kisebb középtanodai tanuló

teljes ellátásra felvétetik, kik lelkiismeretes, szigoru gondozásban részesítetnek, sőt az erősebb tantárgyakban külön oktatást is nyernek. — **Papnövelde-utca 23. sz. alatt.**

ZSOLNAY IMRE butorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbítva)

PÉCSETT

Ferencziek-utca II. szám.

(A pécsi edénygyár raktár ugyanott.)

Nagy választékban teljes és stilszerű berendezett **alvó-, disz- és ebédlő-szobák**, mindennemű fa-, vas- és kárpitozott bútorok, képek, tükrök, függönyök, függönytartók, és minden e szakmába vágó czikkek.

Abban a helyzetben vagyok, hogy **bútorvásárlások** nálam ép oly jutányosan eszközölhetők, mint Budapesten vagy Bécsben.